

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ε. Αριθ. 391

Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 1 Σεπτεμβρίου 1922

ΘΛΙΒΕΡΟΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἡ ἐν πολλὰς ἀμαρτίαις καὶ ἀδυναμίαις συλληφθεῖσα καὶ μετὰ μεγάλων βασάνων ἐκκολαφθεῖσα δευτέρα ἐν Ἑλλάδι Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις ἐγκλείουσα εἰς τοὺς κόλπους τῆς στραβῆς, κουτσῆς γιὰ τὸν Ἅγιον Παντελεήμονα, ἐνομόσθη, οὐ θά διῆγες βίον εἰρηγικὸν καὶ κατηρεμισμένον ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα, πολὺ κακῶς.

Διότι δύο τινὰ κυρίως οὐσιώδη καὶ σπουδαῖα ἀντίκεινται πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Πρῶτον οὐδὲποτε εἰς μίαν βουλὴν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀντιπολιτευσις (ἐννοεῖται αὕτη ὡς διεξάγουσα ἐντιμὸν καὶ ἐπιωφελῆ ἀγῶνα). Καὶ δεύτερον, οὐ δὲν εἶναι δυνατόν ποτε τοσοῦτοι ἄνθρωποι ἀντιπροσωπεύοντες διόκληρον λαὸν, ἀνατεθραμμένοι ἑκαστοὶ καὶ μὴ φιλοδοξίαν, καλίδεολογίαν, ἔχοντες ἑκαστος καὶ διάφορον ἀντίληψιν ἐκαστοῦ ζητήματος, παραλείποντες τὰς ἀδυναμίας καὶ ἀτομικὰς ὑποχωρέσεις τῶν, τὰ ὅποια ὅλα μοιραῶς θὰ ἐδημιούργουν, ἂν ὅχι τόσα κόμματα ὅσα εἶναι τὰ άτομα (σύνθηδες σ' ἐμὰς τοὺς Ρωμηοὺς), τοῦλάχιστον δύο, ἑρεῖς ἢ περισσοτέρας ὁμάδας διῆσταμῆς ἀπ' ἀλλήλων εἰς ποικίλα καὶ διάφορα καὶ βασικά ζητήματα.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅμως, τὸ οὐ κατ' ἀρχὰς μᾶς παρέσχεον ἐνδελεῖς ἐνδοαργυρικές ἢ μακαρίαι τῇ λήξει περιφώμος Οἰκουμενική, οὐχ' ἦτον ὅμως δὲν θὰ ἐπρεπε καὶ νὰ παρασυρθῶμεν ὡς ἀφελεῖς καὶ ἀισιόχρητοι ἐλλείποντες, οὐθὺν ἡδύνατο νὰ καινοτομήσῃ αὕτη, τόσον, ὅσον ἡ ζωὴ τῆς καὶ ἡ ὠφελεία τῆς παρουσάζου καὶ εἶναι πράγματι οὐτικιστική. Διότι ἡ πολιτικὴ ἱστορία ὅλων τῶν πολιτισμένων λαῶν δὲν ἀνέγραψεν εἰς τὰς σελίδας τῆς ἑως σήμερον παρὰ μίαν γενεάν.

Καὶ ἐπὶ τούτοις, ὡς ἦτο ἐπόμενον, διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ἡ μοιραία ἀποσύνθesis τῆς.

Ἀναζητοῦντες ἤδη τοὺς λόγους δὲν θὰ δυσκολευθῶμεν νὰ τοὺς ἀνέρωμεν, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἰπωμεν ἐν βλέμμα ἐπὶ τῶν πεπραγμένων.

Μὲ τὴν προσπάθειαν αὐτὴν δὲν ἀφήνομεν νὰ ὑπονοηθῇ, οὐθ' ἀνεγνωρίζομεν τὸ δυνατόν τῆς διατηρήσεως τῆς Οἰκουμενικῆς, ἂν δὲν συνέβαινον τὰ αἰτία, τὰ ὅποια συνέβησαν.

Διότι ἐκτός τοῦ ἐκ τοῦ ἀνωφελοῦς τῆς ὑπάρξεώς, τῆς ἀδυνατοῦς ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀπὸ μοιολόγῳ οὗτοι δὲν συνέβαινον, ὡς ἐνὸς εἶναι δυνατὴ ἡ διατήρησις ἐν παθητικῇ καταστάσει καὶ ἀδραεῖα, τότε ὁ λαὸς, ὁ ὅποιος τὰ ζητήματα ὑψίστης σπουδαιότητος ἐνεπαιστέθη εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους του, ὁ ἴδιος θὰ ἠγανάκει καὶ θὰ ἐστρέφετο κατὰ τῶν ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ καὶ ἀφροντίᾳ διατελούντων ἀντιπροσώπων του, ὁποῦ θὰ ἦτο ἀσφαλὲς καὶ τὸ χειρότερον τοῦ σημερινοῦ καταντήματος, τὸ ὅποιον ἀναμφισβήτητως, εἶναι ἀποτέλεσμα κάποιας ἐργασίας, ζήλου καὶ συνειδήσεως περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν καθηκόντων, ἂν ἀποκλείσωμεν καὶ τὰ ὀλίγα τρωτά σημεῖα, τὰ ὅποια συνέβαλον εἰς τὸ ἐπιεικὲς ἀποτέλεσμα.

Οἱ λόγοι λοιπὸν εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι, ἐξ ὧν οἱ ἀμέσως κοινωπύοντες εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κοινού, εἶναι ἡ κατὰ παράδοσιν, δυνάμεθ' ἀνὰ εἰπωμεν, διαχείρισις τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὅστις μὴ ὦν εἰς θέσιν νὰ στραφῇ εἰς σημεῖα παραγωγικὰ καὶ ἐπιωφελῆ διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῶν, χωρὶς σχεδὸν κανένα κόπον παρεδόθη εἰς τὴν λαοκτονὴν ἐπιβολὴν ἐπαχθεστάτης φέρον ἐφ' ὅλων τῶν ἐντιμῶν καὶ ἀληθῶς

μὲ κόπον καὶ μόχθον ἐργαζομένων δυστυχῶν τάξεων. Οὗτος εἶναι ὁ σπουδαιότερος λόγος.

Ἐπίσης ἡ κακὴ ἐπιμονὴ τῶν Φιλελευθέρων εἰς διάφορα ζητήματα, τὰ ὅποια οὐδόλως ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, οἱ τὸ τῆς Τραπεζῆς, τῶν συμβάσεων, τῶν ρουσφετιῶν κλπ. κλπ. ὧν οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα τόπος καὶ τὰ ὅποια ἐν ἐπείγει ἔχουν διατυπωθῇ εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον, πάντα ταῦτα δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ δημιουργήσουν προστριβὰς μεταξὺ τῶν ἀλλοτίστων καὶ ἀλλοδόξων Κομμάτων, αἱ ὁποῖαι, ἐπανολοβάνομεν, μᾶλλον πρὸς ὠφέλειαν, παρὰ πρὸς βλάβην θὰ συντελέσουν, ὅταν μάλιστα ἡ ἐκάστοτε ἀντιπολιτευσις ἵσταται εἰς τὸ προσήκον ἡθικὸν σημεῖον, ὡς ἡ πρώτη μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Οἰκουμενικῆς ὑπὸ τὸν ἐντιμὸν καὶ ἐμπειρὸν ἀρχηγὸν τῆς κ. Π. Τσαλδάρη μᾶς ὑπόσχεται.

Φ.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

=| ΚΑΙ |

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Οἱ ἡμέτερος Διευθυντὴς καὶ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, κ. Χ. Χρηστοβασίλης ἀπηύθυνεν ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸ Πανζαγορησιακὸν Συνέδριον τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Πρόεδρον Πανζαγορησιακοῦ Συνεδρίου Σωποτσέλλι Δοδρά «Νοερώς παριστάμενος μεταξὺ ὑμῶν Χαιρετῶ ἐγκαρδίως τὸ ἐξεκλουστὸν Ζηγὸρι καὶ χύχημα Ἡπειρώτου, κορυφὴν Ἡπειρωτικοῦ πολιτισμοῦ, πρῶτον ὅλων τῶν Γραμμάτων τῆς Ἡπείρου ἐξεγερόμενον ὑπὲρ τῆς θρασύτητος τῶν τοπικῶν ἀναγκῶν τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων. Αὐλίζομαι δὲ εὐτυχῶς, ἀγγέλλων ὑμῖν ὅτι χθὲς ἐψηφίσκαμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ δάνειον τῆς οδοποιΐας ἐξ ἐξ ἐκάτομμυριῶν λιρών, ἱκανὸν μέρος τοῦ ὅπου οὐθὰ διατεθῇ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς οδοῦ Ἡγουμενίτσας, καὶ ἐκτελέσιν τῶν ὁδῶν Ἰωαννίνων Κάλυμνι καὶ Ζαχλοῦ Γρεβενῶν Σήμερον ἐψηφίσθη μείωσις δεκάτης εἰς 3 τοὺς ἐκατὸν, ὁριστικῶς καταργουμένης διὰ τὸ ἔτος 1928 καὶ ἐφ' ἑξῆς.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων

Ο βουλευτὴς Ἰωαννίνων καὶ πρῶτον Ὑπουργὸς κ. Ἀλ. Μυλωνᾶς, ἀσχολούμενος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παρούσης βουλευτικῆς περιόδου συστηματικῶς εἰς

τὴν ἰδιοποίησιν πάσης ἐργασίας τῶν Ἡπειρωτῶν Βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, ἵνα διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, τοῦ οὐδόλως ἐντέμου, ἐξαπατήσῃ τὴν κοινὴν τῆς Ἡπείρου γνώμην, σπεύδει τηλεγραφικῶς νὰ ἐξαγγέλλῃ καὶ παρουσιάσῃ πᾶσαν αὐτῶν ἐνέργειαν καὶ ἐπιτυχίαν ὡς ἴδια κατορθώματα, ὡς ἐπραξε διὰ τὰς γαφύρας τοῦ Ἀρχθού. (ἔργα τῶν Ἀρχθού βουλευτῶν κ. κ. Γούδα καὶ Χρηστοβασίλη) τὰς συντάξεις τῶν ὀπλαρχηγῶν, τὰ κινεματικὰ δάση (ἔργα τῶν βενιζελικῶν βουλευτῶν κ. κ. Μπότσαρη καὶ Λούλη), τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἀμαξοκαρραγωγέων (ἔργον καὶ τῶν Ἀρχθού βουλευτῶν Ἰωαννίνων) κτλ. Ἡ τέχνη αὐτῇ τοῦ κ. Μυλωνᾶ ἀναξία δεβαίως ἐνὸς πρώτου Ὑπουργοῦ καὶ νῦν βουλευτοῦ, ἐγένετο εὐτυχῶς ἀντιληπτὴ σήμερον παρὰ πάντος Ἡπειρωτοῦ καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἡπειρωτῶν βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ἀνεξαρτήτων πολιτικοῦ Κόμματος, καὶ δὲν θὰ ἡσχολούμεθα περὶ αὐτοῦ, ἂν οὗτος, ἄγνωστον πόθεν μαθὼν ὅτι οἱ βουλευταὶ Ἰωαννίνων κ. κ. Δημ. Νότη Μπότσαρης, γόνος τῆς περιδόξου Οἰκογενείας τοῦ Σουλίου καὶ Χ. Χρηστοβασίλης, ὁ ἡμέτερος Διευθυντὴς, οἱ μόνον ἐν τῇ σημερινῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων Σουλιώται βουλευταὶ, εἶχον πρὸ μηνὸς ἤδη ὁχι μόνον σκεφθῇ, ἀλλὰ καὶ προβῇ εἰς καταρτισμὸν Σουλίου καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ, πρὸς συλλογὴν ἐράνων, διὰ τὴν περίφραξιν τοῦ ἱεροῦ καὶ πνευδοῦς ἐκεῖνου χώρου, ἐν ᾧ ἐκεῖτό ποτε τὸ ὑπερῆρωκόν Σούλι, τὴν ἐν αὐτῷ ἀνεγερσιν Ἡρώου, τὴν ἀνοικοδόμησιν ἐκ τῆς τέφρας καὶ τῶν σκόρπων ἐρείπειων τῆς πνιέρου Μονῆς τοῦ Κουγιόου, τὴν ὁποῖαν εἶχεν ἀνατινάξαι εἰς τὸν αἶρα τὴν 1η πρὸς τὴν 19 Σεπτεμβρίου 1802 ὁ μυριοδόξιστος καὶ μυριοτραχουδηνόμενος Ἡγούμενος αὐτῆς Σαμουήλ, μετ' αὐτοῦ καὶ τῶν πέντε ἡρωϊκῶν συντρόφων του, καὶ τὴν κατασκευὴν δύο ὁδῶν: μιᾶς ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἐτέρας ἐκ Λούρου μέχρις ἐκεῖ, πρὸς μετάδασιν προσκυνητῶν, ἄγνωστον ποθεν μαθὼν, ἐπαναλαμβάνομεν ὁ κ. Μυλωνᾶς, ἐσπεύσε νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον «περὶ κορυφῆς

ὡς ὡς ἱεροῦ χώρου τοῦ Σουλίου κ. τ. λ.» ἵνα ἰδιοποιηθῇ καὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην τῶν Σουλιωτῶν βουλευτῶν Μπότσαρη καὶ Χρηστοβασίλη, ὁ ξένος αὐτὸς πρὸς τὴν Ἡπειρον ἐν γενεῇ καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸ Σούλι, τὸν ὁποῦν ἐφόρτωσεν εἰς τὸν τῶν Ἡπείρου ὁ βενιζελισμὸς καὶ ἰδίᾳ ὁ μέγας αὐτοῦ ἐκπρόσωπος κ. Γ. Καφαντάρης.

Ἐνεκα τῆς νέας καὶ ἐντέμου ταύτης ἰδιοποιήσεως τοῦ κ. Μυλωνᾶ, ὁ ὁποῖος, ἂν ἐκινεῖτο πρὸς τοῦτο ὑπὸ εὐγενῶν αἰσθημάτων, θὰ ἐζήτη τὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν Ἡπειρωτῶν βουλευτῶν, ἀναγκασόμεθα νὰ διαμαρτυρηθῶμεν δημοσιολογικῶς σήμερον, διὰ τὴν ἀνίερτον ταύτην ἰδιοποίησιν τῆς περὶ Σουλίου ἐργασίας τῶν μόνων Σουλιωτῶν βουλευτῶν κ. κ. Μπότσαρη καὶ Χρηστοβασίλη, ἡ ὁποία δυνατόν ν' ἀνήκῃ εἰς πάντα ἐν γενεῇ Ἡπειρώτην καὶ ἰδίᾳ Σουλιώτην, ἀλλ' οὐδόλως εἰς τὸν κ. Μυλωνᾶν, ὅστις οὐδενὸς Ἡπειρώτου, πολλῶ δὲ μᾶλλον Σουλιώτου ἀπόγονος τυγχάνει!

17 ἡμερῶν μᾶς ἐπεσκέφθη ἕνας ἀργύτης ἐκ Παραμυθιάς, ἄνθρωπος ἐργατικὸς καὶ δραστήριος καὶ πού πολλὰ καλὰ δύναται νὰ προσφέρῃ στὴν πατρίδα του, ὅταν καὶ οἱ ἄλλοι ὁμοιοπαθεῖς του τὸν ἀκολουθοῦν.

Τρανωτέρα ἀπόδειξις γιὰ αὐτὸ δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀπὸ τοῦ ὅτι ἐκίνησεν ὁ ταλαίπωρος ἀπὸ τὴν δουλειὰ του καὶ ἦρθε ἐδῶ νὰ διαμαρτυρηθῇ γιὰ τὸ ταμεῖον Παραμυθιάς δὲν τοὺς χορηγῇ, τὸ κακατεμεμένον παρ' αὐτῇ χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὅποιον προορίζεται διὰ τὴν κατασκευὴν κτιρίου τοῦ Σχολείου τοῦ συνοικισμοῦ τῶν.

Ἰδοὺ αὐταπάρησις καὶ αὐτοθυσίαν γιὰ τὸ γενικὸν καλόν. Ποῖος ἄλλος θ' ἀφῆνε τὴν ἐργασίαν του βιοπαλαίστης καὶ πένης καὶ θὰ ἐξώδευε τόσα ὅσα ἀπαιτεῖται νὰ ταξιδύῃ ἀπὸ τὴν Παραμυθίαν εἰς ἐδῶ ἐπὶ κάμποσας ἡμέρας καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀποζημίωσιν, γιὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀποπεράτωσεως τοῦ Σχολείου τῶν;

Ἀντὶ νὰ συγχαροῦμε τὸν φιλότιμον καὶ ἀλτρουιστὴν αὐτὸν βιοπαλαίστην, τὸν ὅποιον δὲν ἱκανοποιεῖ κανεὶς ἐλαῖνος, ἔχομεν ἱερὸν καθήκον νὰ καταφευθῶμεν δομῆματα κατὰ τῶν ὑπαίτιων τῶν τοιούτων βασάνων τοῦ λαοῦ τῶν Ἑπαρχιῶν, οἱ ὅποιοι δὲν σκέπτονται διόλου τὰς ἀνάγκας τῶν συνανθρώπων τῶν, ἀφοῦ αὐτοὶ μακαρίως παρασιτοῦν στὸ

“ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ,”
ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
Ετησία Συνδρομή

Εσωτερικού	Δρ.	75
Εξωτερικού	Φρ.	75
Αμερικής	Δολ.	5

κηφηναιό του δημοσίου χρήματος. Αντί να μεταχειριστούν, εν ανάγκη, και άδύνατα ά όμη μέσα προς έλίσχουσιν ενός τόσον έξαιθροπιστικού και ίεροϋ σκοπού, τής ανεγέρσεως ενός μικρού δ δακτυλίου εις ένα φιλομαθή συνοικισμόν, όλως άντιθέτως και παρ ά πάσαν συνειδησιακήν πίεσιν παρεμβάλλονται ως κακοί δαίμονες, συντείνοντες εις την παρεμπόδισιν και ματαίωσιν τής εκτελέσεως του σκοπού αυτού.

Λυπούμεθα κατάκαρδα και διά λογαριασμόν των τοιούτων δημοσίων καταστημάτων, τα όποια διά πάν άλλο, παρ ά την στοιχειώδη τουλάχιστον έξυπνότητιν του λαού μαρτυροϋν, ότι ύφίστανται.

Καθ’ ήν στιγμήν οι δυστυχείς χωρικοί συνεισφέρουν άπαντες εκ του πενιχρού βαλαντίου των διά να συμβάλουν όπωσδήποτε και αυτοί προσωπικώς, ένα δημοσίον Ταμείον άρνείται να τους ύποδώσ η χρήματα, τα όποια τους άνήκουν, προφασίζόμενον, ότι δέν έχει χρήματα.

Είμαι τόσον γελοία ή πρόφασις, όσον δύναται να πιστευθί, ότι είναι δυνατόν να μένη το Ταμείον Παράμυθιας κενόν χρημάτων επί άρκετών χρονικών διάστημα, ώστε άφ’ ής το πρώτονόι κάτοικοι Αγ. Νικ ηάου έζητησαν τα χρήματα και μέχρι σήμερα να μη έχ η ούτε 40.000 δραχμάς.

Δέν θέλομεν να συνδυάσωμεν το γεγονός αυτό με άλλα παρόμοια άφορώντα το Ταμείον Παράμυθιας, διότι σεβόμεθα άκόμη το ίδρυμα αυτό, άλλ’ άν όμως μάς δίδονται τοιαύται άφορμαί ταπεινά, τότε θ’ άποδώσωμεν άνευ δισταγμού τα του Καίσαρος τφ Καίσαρι.

Εύχαρίστως μεταδίδομεν εις του άμπελοκτήμονας ότι το έδάφιον 8 περί φορολογίας των άμβύκων, τροποποιηθέν, άντικατεστάθη ως εξή:

«Χορηγείται υπό του Δημοσίου άμοιβή 20 δραχμών κατά χιλιογράμμον άνύδρου (άνέρωτου) οίνου πνεύματος, έμπεριεχομένου εις στεμφυλόπνευμα, το παραγόμενον παρ ά οίνοπνευματοποιών αι κατηγορίας των εργαζομένων δι’ άμβυκος, χορηγικήτος μέχρι 130 χιλιογράμμων, όσάκις το στεμφυλόπνευμα τουτο παραδίδεται εις τους οίνοπνευματικούς β! κατηγορίας, ή έξήχθη εις τη άλλωδαπήν αυτούςον ή έν καταστάσει ούζου».

**

Επισήμως αναγγέλλεται ότι, λόγω τής στάσεως του Λαϊκού Κόμματος, εναντίον τής φορολογίας τής γεωργικής παραγωγής ύπερβάσθη, ό φόρος τής δεκ’ της από 6 ο/ο εις 3 ο/ο, και τα είσπραχθέντα περιπλέον θά επιστραφούν εις

τους γεωργούς.

**

Είμεθα εις θέσιν να πληροφορήσωμεν τους ενδιαφερομένους συνταξιούχους, ως θύματα πολέμου ότι ή Κυβέρνησις διάταξε τους Ταμίας του Κράτους να καταβάλλουντάς συντάξεις των ως και πρότερον εις τους πράγματι δικαιουμένους, έπισπυσθί ή προπαρασκευαστική εργασία τής ταχείας εκκαθαρίσεως του ζητήματος τουτου ίνα διακοπή σύνταξις εις τους μη δικαιουμένους τοιαύτης.

Εύχαρίστως πληροφορούμεθα ότι ό τέως άποτυχών ύποψήφιος βουλευτής του Νομού Ιωαννίνων και εκ Τσα ιαντά των Φιλιατών δρμάμενος κ. Π. Μπέμπης-ύπάρχος έτέθη υπό σύνταξιν, επί στρατιωτική ύπηρεσία 25 έτών.

**

Εις τόν έγγχώριον Κύρηκα θελήσαντα να άμφισβητήσ η το ενδιαφέρον των βουλευτών του Λαϊκού κόμματος διά το συγκοινωνιακό ζήτημα έχομεν να άπαντήσωμεν ότι οι κ.κ. Γούδας και Χρηστοβασίλης εργαζονται άθερόβως και μεθοδικώς και όχι με ρεκλάμες και τυμπανοκρουσίες όπως άλλοι συνάδελφοί των. Το ενδιαφέρον των διαπισπύται δι’ έργων τα όποια καλά γνωρίζει ό Ηπειρωτικός λαός.

Δέν ύπεσχέθησαν ποτέ ούτοι ήλεκτρικούς σιδηροδρόμους από Αγρίνιον εις Ιωάννινα ούτε την άσφαλτόστρωσιν τής όδου Ιωαννίνων—Πρεβέζης, άλλ’ ούτε περι των από Βαγδάτης εις Εύρώπην συγκοινωνιών ώμίλησαν ως έπίσης ούτε εις τόν χωρόν ποτε διεκοίθησαν.

Θά συνιστώμεν μόνον εις τους πολιτικούς αντιπάλους μας να παύσουν τάς άνδοκοιματικάς των διενέξεις και άντιζηλίας αι όποια ζημιούν τα τοπικά συμφέροντα τής Ηπείρου και προδίδουν έλ λειψιν πραγματικόν ενδιαφέροντος διά να συντονισθουν ως άφορ ά τουλάχιστον το γενικόν ενδιαφέροντος ζήτημα τής συγκοινωνίας αι Ηπειρωτικά πολιτικά δυνάμεις.

**

Εις τάς 8 προσεχούς Σεπτεμβρίου, έορτή των Γενεθίων τής Θεοτόκου τελείται εν τφ Ιερφ Μονή Βελλας ή έτησία πανήγυρις.

Πληροφορούμεθα άρρηδώς ότι μέχρι τής ήμέρας ταύτης περατοϋνται καθ’ ολοκληρίαν ή κατασκευή τής όδου ή όποια ένώνει την Τ. Μονήν μετά του Καμπακίου.

Εκλείποντες ούτω του κόσμου τής πεζοπορίας από του Καμπακίου μέχρι τής Μονής, οι φιλόστοιχοι θά σπεύσωσι πολυπληθέστατοι έφείτοι να λάβωσι μέρος εις την έορτήν τής ιστορικής Μονής, την όποιαν ή φωτεινή δράσις του άκαμάτου Τεράρχου μας έλροικισε με άλλές μέγαρους εις το όποιον θά στεγάσ ηται ή Σχολή, ήτις θά άρχισ η λειτουργήσ α από του προσεχούς Σχολικού έτους επί νέων βάσεων.

Ούτω ή φετεινή πανήγυρις θά είναι τρόπον τινά ή εγκαίνιασις τής νέας περιόδου κατά την όποιαν ή σχολή αυτή κέκληται να εκπληρώσ η ένα εύγενή και απαραίτητον

σκοπόν.

Η εύρυχωρία τής Μονής, ή λαμπρά τοποθεσία της και ή ώραία έποχή του άρχομένου φθινοπώρου θά χαρίσωσι εις τους επισκέπτας τής έορτής μίαν άπόλαυσιν άληθώς πανηγυρικήν.

*Αρ. 25792

Ο συμβολαιογράφος και κάτοικος Ιωαννίνων Δημήτριος Χ. Λιάσκος Δηλοποιώ ότι

Επισπεύσει των Γεωργίου Καραγιάννη κατοίκου Βερατίου και Άθα νασίου Μιλή κατοίκου Σέραν, δικαιουμένου λαμβάνειν παρ ά του Ιωάννου Οικονόμου κατήκου Λοξοτίου δυνάμει τής υπ’ αριθ. 173 έ.έ. αποφάσεως του κ. Προέδρου των εν Ιωαννίνους Πρωτοδικών δραχμάς 13088 λόγω κεφαλαίου, τόκων και έξόδων, θέλει εκτεθί εις ά γκασικόν πλειστηριασμόν ένώπιόν μου ή του νομίμου άναπληρωτού μου την 4ην Σεπτεμβρίου έν έτους. ήμερον Κυριακήν από τής 10ης μέχρι τής 12ης ώρας τής μεσημβρίας έν τφ έννεύθα και κατά την Κέντρικην Πλατείαν Καφερείου «Παράδεισος» (Μπρούφα), συνήθει των πλειστηριασμών τόπφ, μία άγέλας 8 έτών άναστήματος μετρίου μετά του θηλάζοντος μόσχου της του άνω ό με λέτ υ. Η καυκύρισις γενήσεται εις τόν τα πλείστα προσφέροντα μετά παρέλευσιν 3 λεπτών τής ώρας από τής τελευταίας, προσφοράς. Καλούνται οι θέλοντες να γίνωσιν άγορασται ίνα προσέλθωσι και πλειοδοτήσωσι τής πρώτης προσφοράς όρισθείσης εις δραχ. 7.00. Εγένετο ή παρούσα έν τφ Συμβολαιογραφφ μου κειμένφ έν τφ κατά την όδον Χάρυ ιδιοκτήτφ γραφφφ Έλεων Ιωαννίνων και κληρονόμων Άναγνώστου Παπαδημητρίου και προς βεβαίωσιν ύπεγράφη υπ’ έμου, είσπραχθεισών διά τέλη και δικαιώματο δραχμών, 95, 60 σήμεραν την 30 Αύγουστου.

Ο Συμβολαιογράφος
(Τ.Α.) **Α. Χ. Λιάσκος**

Ελευκ έποχής στοϋ

Α. ΖΩΓΚΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΙΔΩΝ ΑΥΤΟΥ

Πόλεις Χορδαν
Χρυστομόπουλος και Γα
Οδός Ιπποκράτους 5
Βιβλιοθήκη)

Ο Οφθαλμίατρος
Γκαρτζούνης επανέ
Αθηνών επανέλαθε
γασίς του επί τής
Σουλίου αρ. 21

Παρακαλείται ό
της τής «Ηπειρου
ώργ. Α. Χ. Ζηζης να
στρέψη τής 312
δραχ. χρέους ή τήν
δραχ. χρέους ύπώλοι
όσων του έχου
κατ’ εκτώδριον και
δριον του παρελθόν
έτους διό ι δέν συν
κανείς λόγους να μ
ουστερή.

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟ
ΔΙΣΚΟΙ — ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ
Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Με τιμής έργοστασιο

Γ. Ε. ΡΑΔΟΣ και Σ
Γενικοί αντιπρόσωποι Ιω

Εντιμος οίκογένεια ζη
τρόφους εις τιμής λίαν συμ
τικάς.

Πτυχιούχος διδασκαλ
παραδόσεις διά παιδιά του
κού Σχολείου, προαγόμεν
Έλληνικόν εις τιμής συμ
Πληροφορία εις την Δι
της «Ελευθερίας».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Παρά του Πανεπιστημιακού Συνδέσμου Ηπειρώτις
δομεν το κάτωθι τηλεγράφημα:

Ο Ηπειρωτικός σύνδεσμος του Ηπειρώτις χαιρετίζει το γεγονός της άγορευσιακόν συνέδριον και παρακαλσθε με νουν και ψυχην τάς έπας του. Εύχομεθα διαφύχως δαως αι συζητήσεις τής αποφασείας του τελσ μιν εις την βελτίωσιν τής θέσεως τής πολιτισμένης περιφερείας Ζαγορίου και γενικώς τής φίλης Πατρίδας. Ο Σύνδεσμός μας τάς παρ ά το πλευρόν του.

Ο Πρόεδρος **Νατσόπουλος** Ο Γραμματέας **Ζώτος**
Αθήναι 31. — Πληροφορούμαι ότι άπόψε έλαβε χώραν μαζά τις των ύπουργών οίλωνομικών και στρατιωτικών διά το ζήτημα των άποδοχών των αξιωματικών.

Μετά την σύσκεψιν οι δύο ύπουργοί άνεκοίνωσαν εις τους προσώπους του τύπου ότι κατά την σύσκεψιν έλήφθη όριστική απόφασις περί περικοπής του μισθού των αξιωματικών.

Αθήναι 31. — Υπό του Συμβουλίου διεβράσθησαν εις το ύπουργόν οι πινάκες των γενικών τοποθετήσεων των αξιωματικών και επί τής αυτών θά γίνων αι τοποθετήσεις.

Αίτρα Αγγλίας 368.